

KVINDEN FRA DUBLIN

Af Conor McPherson

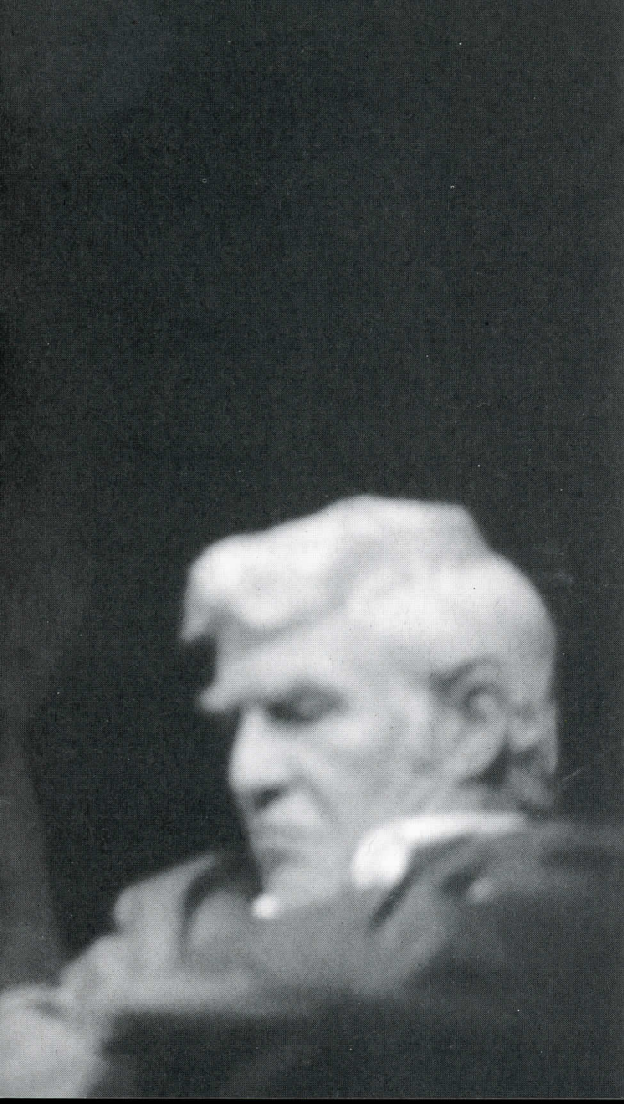
KVINDEN FRA DUBLIN

af Conor McPherson

Instruktør Eyun Johannessen
Scenograf Claus Rostrup
Oversætter Viggo Kjær Petersen
Originaltitel The Weir
Forlag Nordiska Strakosch
Teaterförlaget Aps

Jack Ole Ernst
Finbar Stig Hoffmeyer
Valerie Pia Jondal
Brendan Mikkel Vadsholt
Jim Anders Gjellerup Koch

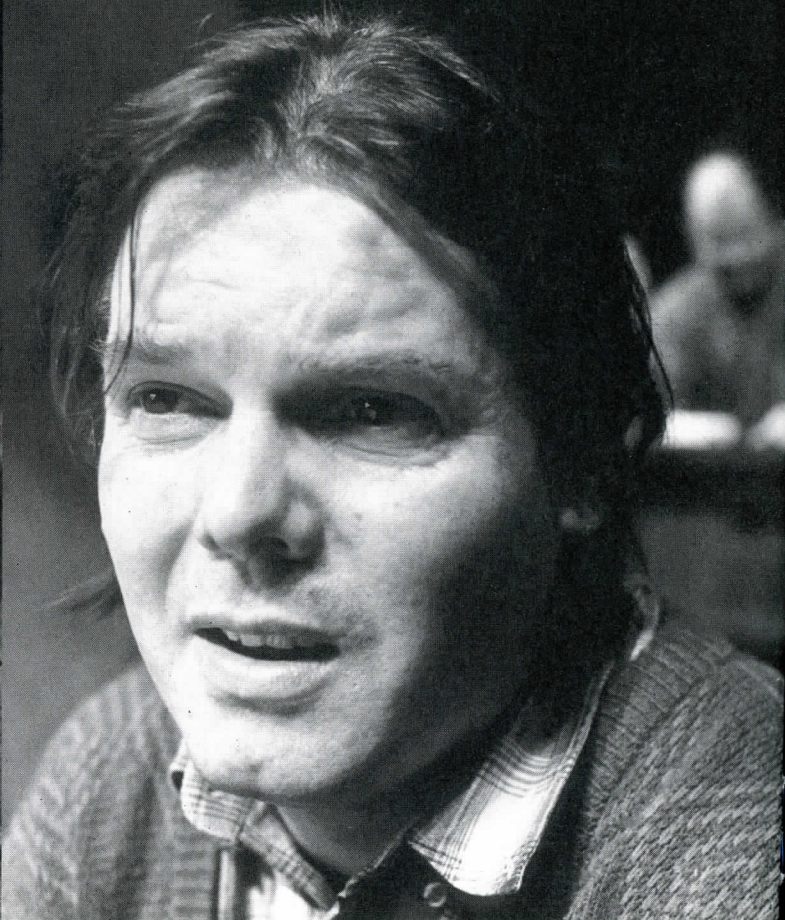
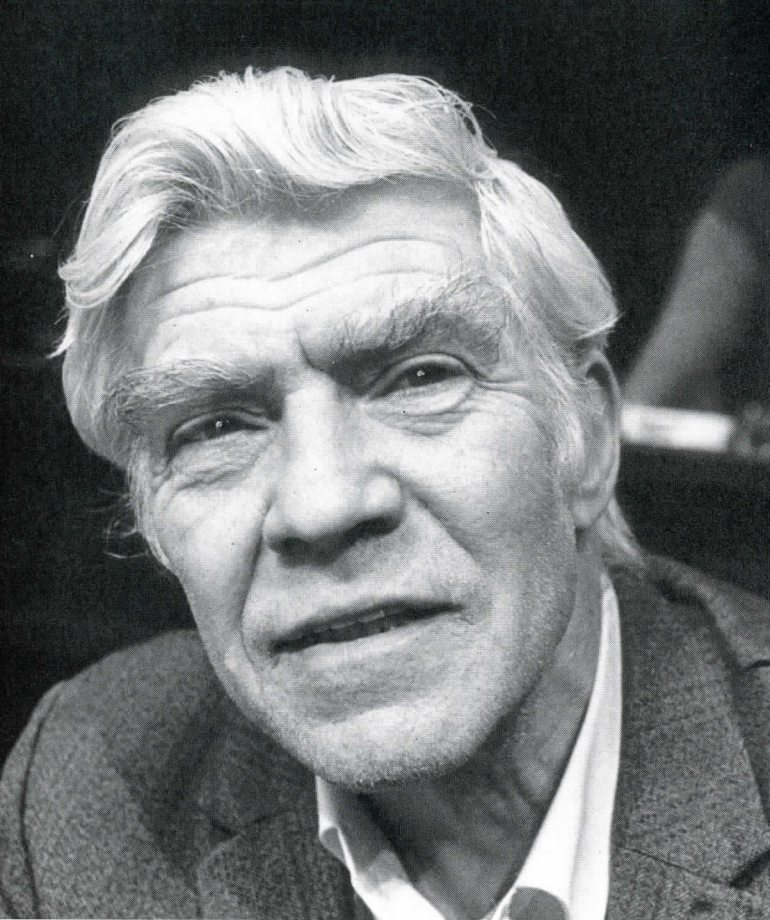

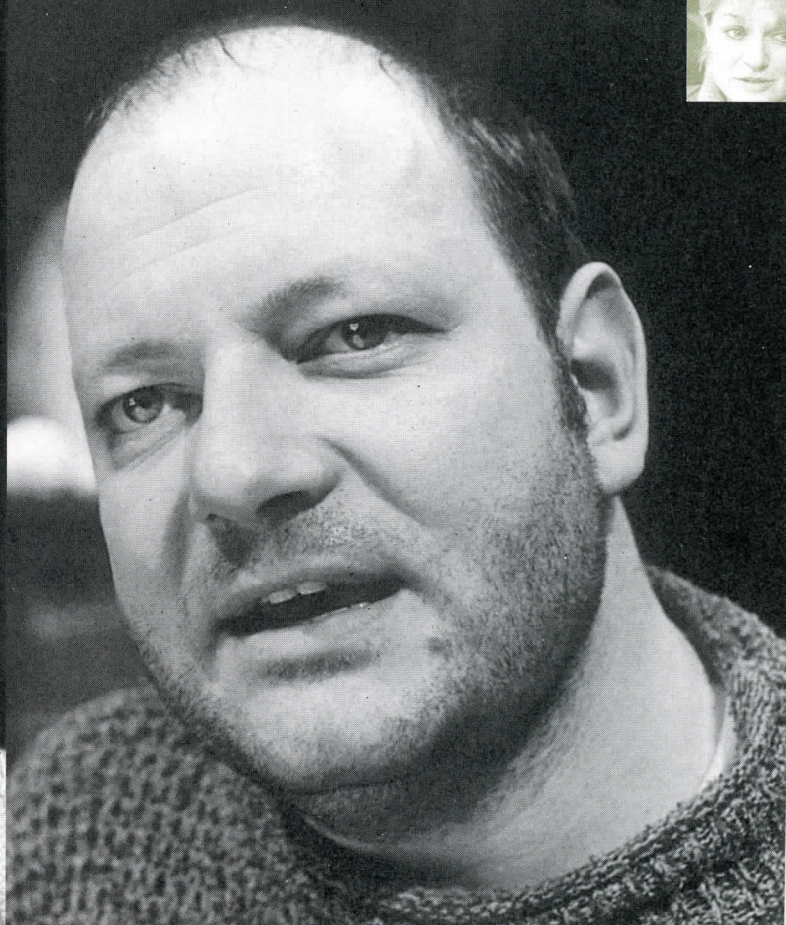
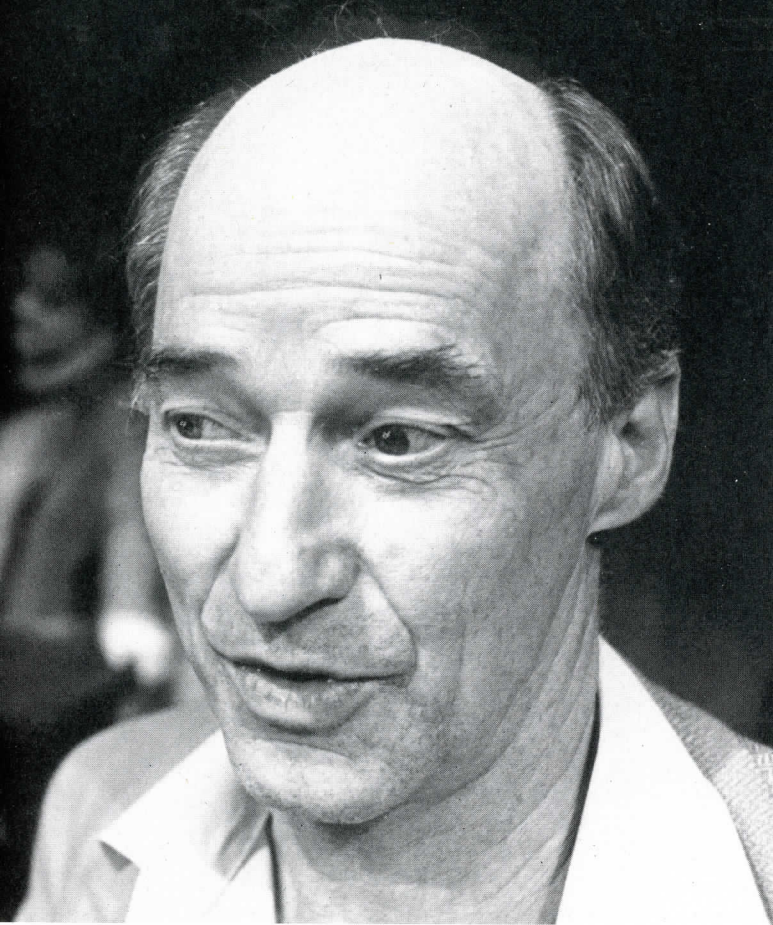
CONOR MCPHERSON

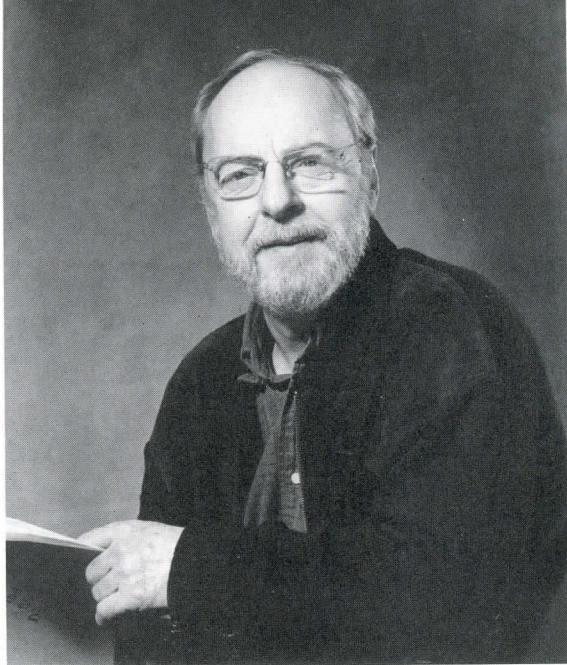
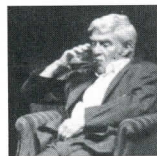
Stykkets forfatter, Conor McPherson er født i Irland i 1971. Han er uddannet filosof med speciale i etik fra University College i Dublin og har blandt andet undervist filosofistuderende i faget Moralsk Filosofi. Han overvejer stadig at tage en Ph.d.-grad "for ikke helt at miste fornuft og forstand."

Conor McPherson, der har skrevet både teaterstykker og filmmanuskripter, er blevet kaldt for en ny Tjekhov og sammenlignet med de største irske forfattere som Oscar Wilde, George Bernard Shaw og Sean O'Casey. Selv lader han sig inspirere af andre store fortællere som David Mamet og Arthur Miller foruden landsmanden Samuel Beckett, men den største inspiration henter han i kommunikationen mellem mennesker, både den verbale og den nonverbale. Om sin måde at skrive/arbejde på siger Conor McPherson, at han ønsker, at hans ord "tegner nogle meget klare billeder i folks hoveder."

Astrid Daugaard, dramaturg

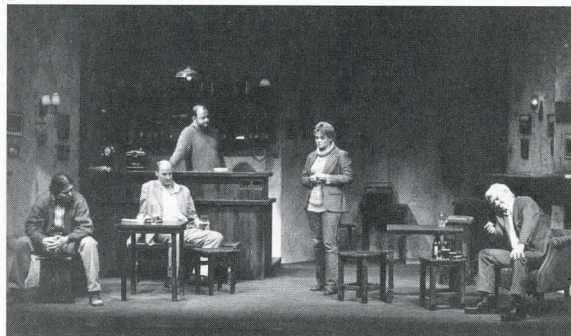

EYUN JOHANNESSEN

Instruktør Eyun Johannessen stammer fra Færøerne, hvor han leder det eneste professionelle teater, Grima, i Tórshavn. Han er netop flyttet hjem efter mange år i Danmark, hvor han bl.a. har været rektor for teaterskolen ved Aarhus Teater. Siden 1987 har han arbejdet som freelance iscenesætter over hele Skandinavien. Det Danske Teater har tidligere haft fornøjelsen af at samarbejde med Eyun Johannessen, da han i 1991 bearbejdede og instruerede Trolde Kan Tæmmes, der blev kåret som årets turneforestilling.

SÆLKVINDEN

Ifølge den færøske fortællertradition er sæler mennesker, der har taget sig af dage og for altid er henvist til havet. Kun én gang om året, på Hellig Trekongers aften, kommer de op på stranden ved midnat, hvor de smider deres ham og danser til solopgang. Herefter må

de atter krybe i hammen og tilbage i havet, hvor man ofte kan se deres længselsfulde øjne kigge ind på stranden og menneskene.

Ifølge sagnet om Sælkvinden ville en ungersvend se det ske med sine egne øjne, hvorfor han gemte sig på stranden en Hellig Trekongers aften. Og op af havet og ud af hammen trådte den smukkeste kvinde, han nogensinde havde set, og han forelskede sig øjeblikkeligt. Han gemte hendes ham, og da de andre ved solopgang sprang tilbage i havet, var hun tvunget til at

blive på land. Den unge mand tog hende til ægte og låste hammen ned i et skrin. Kvinden fødte ham to børn, men en dag fandt hun nøglen til skrinet og forsvandt for altid.

Mere end eventyr

Da Eyun Johannessen på et tidspunkt skulle dramatisere det gamle færøske sagn om Sælkvinden, gik han i gang med at researche på historien. "Det viste sig, at Sælkvinden i en eller anden form var kendt fra de Engelske Øer til Murmansk, og at sagnet eksisterer i hele Nordatlanten. Ikke som en færøsk historie, men en kollektiv beretning," siger Eyun Johannessen. "Siden fortalte jeg historien til nogle gæster fra Japan, og det viste sig, at de kendte den, og at den også eksisterer på Bali såvel som i Kina."

Historierne har bredt sig via mundtlige overleveringer, og de har overlevet gennem mange, mange århundreder. Men hvorfor? "Den kollektive beretning rummer langt mere end eventyret. Disse historier er kommet frem efter skumringen, efter arbejdstid. Fortællingerne har haft en terapeutisk funktion for fortællere og lytter, givet folk en oplevelse af 'jeg er ikke alene om det.' Man får muligheden for at finde sig selv i en kollektiv beretning. Fortællertraditionen er en form for kunstnerisk formidling for det, der rumsterer i os - det uoverskuelige og det overnaturlige," siger Eyun Johannessen.

THE PUBLIC HOUSE

En dansk journalist med et stort kendskab til Irland har engang sagt til mig, at den traditionelle irske pub opstod ud af fattigdom. Journalistens navn er Niels Lindvig, og han har i det store og hele ret, forstået på den måde, at Irland i hele sin nyere historie, det vil sige i de seneste cirka 1100 år, er blevet voldtaget, endevendt og plyndret. Først af de mægtige vikinger, senest af briterne, der alene er ansvarlige for 800 års undertrykkelse af irerne. I denne periode fik den fanden-i-voldske, ukuelige irer frataget alle sine jordiske besiddelser - han endte som fattig.

Universets centrum

Du spørger måske dig selv, hvad alt dette har at gøre med den traditionelle irske pub? Svaret er enkelt: Det var på pub'en, at den fattige irer lod sig underholde. Netop fordi han var fattig, ville han ikke invitere gæster hjem til sig selv, når der skulle spises og drikkes. I stedet lavede han aftaler med vennerne på den lokale pub. Forestil dig, at du sidder til et intimt middagsel-

skab hjemme hos dig selv, sammen med gode venner og familie, hvor I deler nære oplevelser og diskuterer ting, der betyder noget. Sådan var det for irerne, når de besøgte "The Public House", som pub'erne oprindeligt hed. I sagens natur var pub'erne dengang universets centrum. Alt hvad der er irsk, al udvikling i Irland, kan spores tilbage hertil. Mænd mødte kvinder her. De blev gift og fejrede det her. Musikere mødtes for at øve og spille, poesi og litteratur blev læst højt her. Pub'en var et sted, hvor man kunne glemme, hvor hårdt livet kunne være, og blot nyde et par gode glas skummende øl sammen med venner og elskede. Her blev den rige irske kultur og livsstil fejret, som hele verden ellers havde forsøgt at ødelægge. Men det er en helt anden historie.

Mick Foley,

Foley's Pub, Lille Kannikestræde 3, København K

Oversat af Andreas Fugl Thøgersen

Produktionsleder Gur Pedersen. **Turneleder** Boye Vigso. **Sceneteknik** Morten Droob. **Lys/lyd** Mik Stangerup. **Lyskonsulent** Bjarne Olsen. **Regi/suffli** Theresa Bro. **Teknisk assistance** Jan Wonsbek. **Regissør** Pia Ellegaard Noes. **Smed** Allan Carlsson. **Snedker** Hans Holmen. **Maler** Karen Black. **Frisør/maskør** Susan Terp. **Skræddersal** Oluf "Luffe" Hansen & Pernille Christensen. **Salg** Gitte Hørning. **Grafisk design & PR** Milla Kær. **PR og programtekst** Cathrine Errboe. **Programfoto** Henrik Ploug. **Administration** Henrik Christensen, Vicki Sørensen, Ditte Kanstrup, Lene Juhler, Lone Sams. **Dramaturg** Astrid Dagaard. **Teaterchef** Waage Sandø. Sæson 01-02. Tak til Foley's Pub.

